

Aarhus byråds journalsager (J. Nr. 163-1909)

Originalt emne

Tangansamlinger

Uddrag fra byrådsmødet den 1. juli 1909 - side 3

[Klik her for at åbne den oprindelige kilde](#)

(J. Nr. 163-1909)

Andragende fra Beboere paa Dalgas Avenue og Strandvejen om Strandens Renholdelse for Tting.

Formanden havde ladet Andragendet gaa umiddelbart til Byraadet, idet han, da Spørgsmaalet ofte havde været fremme, ikke havde fundet Anledning til at indhente nogen Udvalgserklæring.

Møller vidste vel, at Spørgsmaalet ofte var blevet behandlet, og at man nu søgte at fjerne Tangen, men det, der hidtil var blevet gjort, hjalp ikke stort, og Genen af den stinkende Tang mærkedes ikke blot paa Avenuen og Strandvejen, men ogsaa i Brogesgade. Han vidste ikke, hvilke Foranstaltninger, der kunde træffes, men noget maatte der gøres, da det sikkert vilde blive dyrere for Kommunen, hvis man undlod at søge Plagen afhjulpet. En eller anden Udvej maatte vel kunne findes, saa han skulde henstille, at man henvendte sig til de Ingeniører, der tidligere havde haft med Sagen at gøre, for at faa et Forslag frem.

Jakob Jensen fandt forskellige Momenter ved Andragendet ret morsomme. Det var saaledes nær ved, at Flertallet af Andragerne var kommunale Funktionærer, ligesom det ogsaa var ret underligt, at Havneingeniør Vedel var blandt Andragerne, uagtet hans Ejendom endnu kun var under Opførelse.

Formanden oplyste, at Ingeniør Vedel ikke var blandt Andragerne.

Jakob Jensen maatte saa have læst et Navn fejl. Det foreliggende Spørgsmaal var ofte blevet overvejet, og Resultatet af Havneingeniørens Undersøgelse var blevet, at den eneste Udvej vilde være at bygge en Bom fra Havnemolens Knæ til Skaade Landevej. Forøvrigt vidste man paa Forhaand, at der vilde samle sig Tang i Bugten, ogsaa Beboerne derude vidste det. Var Tangen imidlertid saa sundhedsfarlig, som Andragerne mente, var det særdeles mærkeligt, at Muremester J. Chr. Jensen stadig byggede Villaer derude. Byraadet burde rent afvise Andragendet. Den omtalte Bom var den eneste Udvej, men blev den bygget, vilde man ødelægge den kønne Strand. De tidligere Byraadsmedlemmer Vestesen og Filtenborg, der begge vidste, hvor uoverkommeligt det var at samle Tangen paa Land, havde da heller ikke underskrevet Andragendet.

Samuel sen spurgte, om de 2000 Kr., der var bevilget til Fjernelse af Tangen, var brugt, og om hvilket Resultat, der var opnaaet. De i Andragendet omtalte Forgiftningstilfælde ønskede han nærmere Rede paa. Hvis der ikke kunde raades Bod paa Plagen ved andre Midler end Opførelsen af den af Hr. Jakob Jensen omtalte Bom, vilde han bestemt fraraade at foretage noget, men var der noget at gøre uden denne store Foranstaltning, maatte man dog vist være pligtig dertil.

Magnus Nielsen kunde oplyse, at der var blevet foretaget forskellige Eksperimenter. Der var saaledes opdæmmet et stort Stykke ud for Udstillingen; det havde hjulpet noget i selve Hugget, men Tangen var derved blevet ført længere ud i den smalle Del ved Strandvejen. Om Virkningen vilde være blivende, kunde der intet siges før efter Efteraarsstormene. Han havde hørt, at man først tog fat paa Fjernelsen af Tangen, naar den var blevet raadden, saa han kunde tænke sig, at man tog fat lidt før, naar Havneingeniøren kom derud at bo. Forøvrigt hørte Sagen vist under Havnen, der, da man gik med til Molen, i en Overenskomst havde paataget sig Garanti for, at der ingen Tangsamlinger blev. Det var derfor meget mod hans Vilje, at Kommunen bevilgede Penge til Fjernelse af Tangen.

Niels Jensen troede ikke, at Havnen havde paataget sig nogen Forpligtelse med Hensyn til Tangen. Det omtalte Bolværk fra Molen vilde blot medføre, at Tangen blev ført ind ude ved Varna. Det var den Tang, der kom med Strømmen, der var til Gene, og den blev man ikke fri for et eller andet Sted, hvad man saa foranstaltede. Den Tang, som Stormen førte ind, drev snart ud igen.

Jakob Jensen hævdede, at Grundejerne havde købt deres Parceller under de Forhold, der nu var til Stede. Der fandtes intet Dokument, hvorefter Havnen havde paataget sig nogen

Forpligtelse til at fjerne Tangen.

Magnus Nielsen mente, at det vilde komme Kommunen til Skade, hvis der ikke blev foretaget noget virkningsfuldt, da der endnu var mange usolgte Grunde. De hidtil foretagne Undersøgelser havde maaske været for videnskabelige, saa man maatte hellere se at faa nogle praktiske Mænd frem.

Jakob Jensen mente, at Sagen sorterede under Brolægningsudvalget.

Magnus Nielsen gjorde gældende, at Brolægningsudvalget blev belemret med saa meget. Hvis Byraadet paa næste Budget vilde give en ny Bevilling, kunde man jo forsøge en anden Fremgangsmaade.

Samuelson troede nok, at Andragerne var lidt vel højt oppe, idet Hr. Vestesen i sin Tid havde paavist, at Lugten fra Tangen var absolut ufarlig. Alligevel stod der i Andragendet, at Stanken havde medført Forgiftningstilfælde. Det var nok Kvinder, der havde skrevet Andragendet. Hele Kvarteret led imidlertid ved den ilde Lugt, saa der burde gøres noget, hvis det var muligt. Havneudvalget maatte iøvrigt ogsaa have nogen Pligt, da der i sin Tid var blevet gjort opmærksom paa, at Molen vilde medføre Tangsamling paa det paagældende Sted.

Niels Jensen oplyste, at der kom Tanglugt fra Havet, naar det efter i nogle Dage at have ligget roligt kom i Oprør. Tanglugten kom altsaa, enten der laa Tang ved Stranden eller ej.

Formanden erindrede om, at man i sin Tid var kommet til det Resultat, at Fjernelse af Tangen paahvilede baade Havnen og Byen. Begge havde da ogsaa bevilget et Beløb i dette Øjemed.

Jakob Jensen havde stedse taget Forbehold angaaende Havnens Forpligtelse i denne Henseende.

Formanden fandt det meget praktisk at lade Byen og Havnen dele Udgiften.

J. G. Petersen spurgte, om det bevilgede Beløb var opbrugt.

Formanden meddelte, at Beløbet var medgaaet.

Andragendet henvistes til Budgetbehandlingen.